

легла вжтре, съ малък навесъ отпреде.
(Ако завали дъждъ — да има подслонъ
за Марка. . .) Направиха масичка и пейки
отъ пжрти. Забучиха отгоре едно байра-
че отъ бѣла кърпа, а Савата закова подъ
него една дъсчица, на която написа съ
вжгленъ:

БОЖУРОВСКА ДЕТСКА КОЛОНИЯ
„БОСА КОМАНДА“

О, колко хубава бѣше тая първа ве-
черъ въ планината! Дружината бѣ като
упоена отъ миризъ на здравецъ и ма-
щерка. Никога не бѣха яли такава
сладка попара отъ прѣсно млѣко съ
солъ. Никога не бѣха виждали тол-
кова много и такива едри звезди. Ни-
кога не бѣха чували такава пѣсенъ, ка-
квато имъ пѣше зашумѣлата гора.

Задъ колибата Марко похрупваше
сочната трева. Гуджо се настани на
стража до вратата. А децата заспаха
усмихнати и сънуваха райски сънища.

Потекоха така день следъ день, единъ
отъ другъ по-хубави и по-бързи. Савата
се услови съ дѣда Сотира: на два
дни, единъ отъ дружината да слиза съ
Марка до града за хлѣбъ, вестници и
провизии. Отъ паритѣ, които имъ